

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 10/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. R., K., zastúpeného advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/269/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. R. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. novembra 2008 doručená sťažnosť M. R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/269/05.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na okresnom súde podala 2. novembra 2005 manželka sťažovateľa I. R. „*návrh o rozvod manželstva a úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom*“.

V uvedenom konaní sa konalo iba jedno pojednávanie vo veci samej 27. apríla 2006 a 12. septembra 2006 bolo nariadené znalecké dokazovanie. Znalecký posudok bol doručený právnomu zástupcovi sťažovateľa 12. septembra 2008.

Sťažovateľ ďalej poukazuje na to, že podal predsedovi okresného súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorý uznal jeho sťažnosť ako čiastočne dôvodnú.

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v uvedenom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať v jeho právnej veci bez zbytočných prieťahov, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk a úhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný

súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená (m. m. II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02, IV. ÚS 176/05, I. ÚS 66/08).

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľ podaním zo 6. októbra 2008 doručil predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú mu odpovedal vyjadrením sp. zn. 1 SprS/336/08 z 29. októbra 2008. V tomto podaní okrem iného uviedol:

„Z prehľadu úkonov, ktorý je vedený v počítačovom registri tunajšieho súdu, bolo zistené, že Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 12. 9. 2006 vo veci nariadil znalecké dokazovanie. Toto uznesenie bolo následne potvrdené krajským súdom. V období od 12. 2. 2007 do 28. 3. 2007 bol spis zapožičaný na Krajskej prokuratúre v Ž. V mesiaci august 2007 bola znalkyňa vyzývaná, aby predložila znalecký posudok. Vypracovanie znaleckého posudku bolo následne urgované v mesiaci február 2008. Po predložení znaleckého posudku bol tento podľa úpravy zo dňa 9. 9. 2008 zasielaný účastníkom na vyjadrenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti hodnotím Vašu sťažnosť ako čiastočne dôvodnú. V konaní došlo k určitému zdržaniu, ktoré však nebolo spôsobené konaním Okresného súdu Žilina, ale tým, že znalkyňa nevypracovala a nepredložila súdu znalecký posudok v stanovenej lehote. Tento znalecký posudok bol predložený po viac ako roku až po viacerých urgenciách zo strany Okresného súdu Žilina. V mesiaci september bol tento znalecký posudok doručený účastníkom na vyjadrenie. Súčinnosťou od 1. 11. 2008 bude na tunajší súd pridelená nová sudkyňa, ktorá podľa dodatku k rozvrhu práce prevezme všetky nevybavené veci predchádzajúcej zákonnej sudkyne. Ďalší postup vo veci a nariadenie termínu pojednávania tak uskutoční nová sudkyňa.“

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľ podal predtým, ako sa obrátil na ústavný súd (26. novembra 2008), sťažnosť na prietahy v konaní (6. októbra 2008), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom aj so zreteľom na to, že odpoveď na jeho sťažnosť mu bola doručená iba v novembri 2008, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Okresný súd navyše vo svojom vyjadrení ubezpečil sťažovateľa, že vec

bude od 1. novembra 2008 pridelená novej zákonnej sudkyni, ktorá má čo najskôr určiť termín pojednávania.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zastáva stanovisko, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších nárokoch uplatnených sťažovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2009